

יומן החדשות

● לפני שבועות אחדים נפגשו בעלי בתי הקולנוע בח'אביב עם ראש העיריה. באותה הזדמנות הודיע להם שלמה להט על סיכוי להורדה מסוימת במיסיה העיריה, אבל באותו הזמן הזהיר שבית הקולנוע ש" לא ימלא אחר כל הוראות העיריה, בנוגע לתקנות היגיינה, ניקיון או עישון, לא יזכה בהנחות אלה. בעלי בתי הקולנוע ניסו לטעון שאין באפשרותם לכפות על הציבור המבקר אצלם את תקנות העיריה, מפני שסדרניהם, שהם כולם נכים, עומדים הסריישישע מול קהל המפר סדר, ואילו המישרה אינה משתפת פעולה. תשובתו של להט הייתה קצרה ועניינית: „אז תשכרו בריונים“.

● בשבוע שעבר התנפלו שני אנשים על אלון גרבו, מנהל סינמטק תל-אביב, המופעל על-ידי העיריה, חטפו מידי כרטיסים, וכשניסה להיאבק עימם, חטף כמה מכות יבשות. יחד עם הממונה עליו בעיר ריה, יוסי קיוסו, שהיה במקום, השתלט על אחד התוקפים. המישרה הזומנה, או"לם בוששה לבוא. גם אחרי קריאה שניה לא מצאה לנכון לשלוח נידת, ובסופו של דבר, שוחרר העבריין.

אולי צריך להתזיר 'צייצ' את העצה שיעץ בתי הקולנוע: תשכור בבקשה כמה ביריונים לסינמטק.

● היכנונו לפצצת צחוק ישראלית חדשה, ושמה נישואין נוסח תל-אביב. בעלי הסרט, סירטי נח, היודעים כנראה, מהו טיב הסחורה שבידם, החליטו הגינית לא להזמין מבקרים מסוכנים להקרנות מוקדמות. היחידים שנוכחותם רצויה בהקרנות אלה, הם מחברי הרשימות המוקדמות המתחייבים בנפשם לאמר רק מחמאות, פן תאבדו משרתם. לכן לא נישקפת מצידם שום סכנה. אחדים מן המבקרים הזומנו בכל זאת להצגה מיוחדת שנערכה לסרט בבית הלוחם באפקה. הצגה שהייתה שמורה ומוגבלת לנכים של מאה וחמישים אחוז ויותר.

סרטים

אמא והירח

רבים מן המסוגעים לקולנוע שהגיעו לפסטיבל הסרטים המיוחד של ונציה הש"נה, רצו לראות, בראש וראשונה את לה לונה (הלבנה) של ברנרדו ברטולוצ'י. היו שבאו לברך, היו שבאו לקלל, והיו סתם סקרנים, אבל בעיני כולם, היה זה מוקד האירוע כולו.

אחרי שלוש השנים שחלפו מאז 1900, אחרי סיפורים ואגדות אין סוף על נפ" תולי וצירי הלידה של הסרט הזה, הביא הנער (בן ה-38) המתמרד של הקולנוע האיטלקי את פרידמינו החדש לעולם. עוד לפני שכבו האורות באולם, כבר ידעו הכל מדוע קוראים לסרט כפי שקור-



ג'יל קלייבורג בתפקיד קאתרינה ב"זה לונה" „שתי פנים ללבנה“

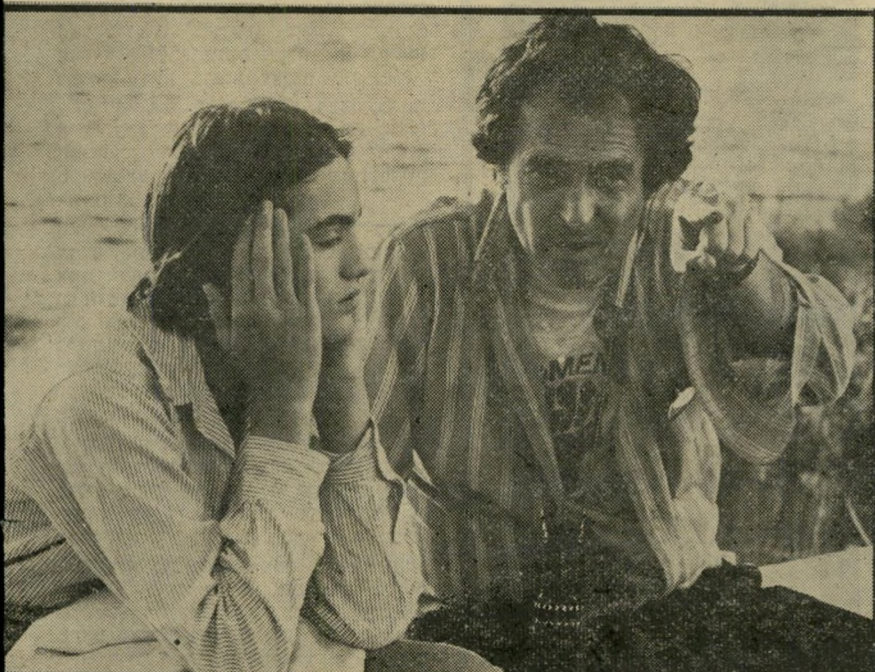


קאתרינה עז בימת האופרה ב"נשף המסיכות" של וררי „אחת נראית לעין והשנייה ניסתרת“

אים לו. „שתי פנים ללבנה, אחת נראית לעין השנייה ניסתרת. כך גם לגיבורת הסרט, קאתרינה: זמרת אופרה ואם לנער בן 15. „הסכר הוא של ברטולוצ'י עצמו. התינוק והאם. משום כך, לא התפלא איש כאשר בסצנת הפתיחה נראית כוכבת הסרט, ג'יל קלייבורג, רוכבת על אופניים בדרך כפרית באיטליה. על מושב קטן, מתחת לכידון, תינוק שפניו מופנים כלפי אמו. השעה שעת לילה מוקדמת. השמיים כחולים כהים, השדות אפופים חושך וער"פל. האשה רוכבת ומחייכת אל התינוק, הוא מתבונן אליה ואל הלבנה הנשקפת, חיוורת, מאחוריה, על הרקיע. בהדרגה, מתמזגות פני האשה ופני הלבנה לדמות אחת בעיני התינוק.

כשנשאל ברטולוצ'י, במסיבת העיתונאים שאחרי הסרט, איך היה מסכם את לה לונה, השיב, שלדעתו, חמש הדקות ש" באות אחרי סצנת הפתיחה הן תמצית הסרט כולו. ההמשך אינו אלא פירוט ה" מרכיבים של חמש הדקות האלה. התינוק נוכח, עירום, על מירפסת שטופת שמש בבית כפרי באיטליה. אמו טובלת אצבעה בדבש ומגישה לו על-מנת שילקק. התינוק בולע את הדבש ומתחיל להשתעל. הוא נחנק מן הדבש של אמו. אחר-כך, משתנה האור, הערב יורד, האם רוקדת סוויסט על המירפסת. התינוק מנסה למ" שוך את תשומת-לבה, צועק ומתפתל בוא שות, אבל ללא הועיל. האם עולה על מע"קה המירפסת הנמוך, רוקדת כסהרורית, כאילו היתה על במה. התינוק מחפש נח" מה בין זרועות סבתו, היושבת בכורסה וסורגת. חוטי הצמר עדיין קושר אותו ל" אמו. הרוקדת עכשיו עם גבר, שרק צללי" תו נראית לעין, צעיר, נמרץ, מתנועע ב" ביטחון, בידו האחת סכין ובידו השנייה דג שעמד לצלות באש. לפני שהצטרף לריקוד" שוב, התיאור של ברטולוצ'י עצמו.

שני זריים. המוסיקה, הלבוש, הריקוד, הכל ממקם את הפרולוג אי-שם באמצע שנות השישים. ההמשך מפתח את הזרעים שנזרעו בדקות ראשונות אלה, כאשר ה" סיפור עושה קפיצה בת 15 שנים בזמן, לתקופה שלנו. העלילה עצמה מתחילה בנייר-ירוק, בביתה המפואר של זמרת אופ" רה מסורסמת, המתוכננת לצאת עם בעלה ובנה לסיבוב-הופעות באיטליה. דקות ספורות לפני שהם יוצאים מן הבית, מת הבעל מהתקף-לב, הסרט ממשיך ומספר את מערכת-היחסים שמתפתחת בין האם ובנה, במיסגרת סיורה באיטליה. שניהם זרים בתוך ארץ זרה וזרים זה לזה, מסני שלאם לא היה אף פעם פנאי, לפני כן, לטפל בבנה, היא אינה יודעת מה לעשות. הבן מנסה למשוך תשומת-לבה של ה" אם, אולם זו עסוקה מדי בקאריירה שלה. הוא מתחבר עם בני גילו, האיטלקים, נגרר לשימוש בסמים, הולך לאיבוד בתוך עולם של שפע, שבו הכל מוגש לו על מגש של כסף, אבל אין איש שמחזיק את המגש. תגובתה של האם קאתרינה, כש" היא מגלה את מצב בנה, היא, קודם כל, תדהמה. היא אינה מבינה מאומה. היא מתאמצת לחדור אל תוך עולמו הפנימי,



ברנארדו ברטולוצ'י עם מתיו בארי במאי והילד



ג'יל קלייבורג עם מתיו בארי האם והילד